

1553 19. Marts 1894. I. Beh. af Lovf. om Till. t. L. om Hærens Ordning m. m. 1554

hos dem, som vilde trække os frem til at slaas med to Stormagter. Nej, naar jeg skal tale om Skam og om, hvad der gaar Folkets. Være for nær, hvad der paa mit Folks Vegne har gaaet mig dybest til Hjertet, saa er det det, at dette Folk har ladet sig kunionere af Hr. Krigsminister Bahnsøns Gendarmer (Afskydelse). Ja, de Herrer kunne gerne le; de ere gamle Folk og opdragne til at se Sagen paa den Maade. Det ærede Medlem (Steffensen), som finder det saa morsomt, har altid været Embedsmand og altid været vant til at se Sagen ud fra de Ideer, han i den Stand har erhvervet sig; men vi, som ere opdragne paa anden Maade og have set 1848 og oplevet de Tanker, som den Gang regerede dette Samsfund herhjemme, for os stiller det sig som en Sorg, Skam og Skændsel, paa vore gamle Dage at se dette Folk miste sin Frihed uden at gøre alvorlig Modstand derimod.

Det ærede 9de kongevalgte Medlem maa ikke forlange, at fordi der mod vor Vilje er blevet lagt nogle Fæstningsværker uden for Kjøbenhavn, skulle vi straks gaa med til at bøj Ryggen og slæbe Sten til denne Fæstning. Nej, det ere vi for gamle til; vor Ryg er for stiv, og jeg vil sige, at saa længe jeg kan holde Ryggen stiv, saa længe vil jeg ikke være med til, hverten direkte eller indirekte, at give Bevillinger til Kjøbenhavns Befæstning; og jeg vil heller ikke være med til at stemme for et Hærlovsforflag som dette, der udelukkende er lagt an paa at godkende det, som er fæstet i de sidste 5—10 Aar. Det forlanges jo oven i Købet, at vi skulle sige Tak til, fordi de Herrer ville være saa naadige at række Haanden frem for at de kunne komme ud over en Situation som de nu formodentlig selv anse for uholdbar. Nej, der kan komme andre Tider efter denne. Der er Tegn, der paa mange Maader tyde paa, at det nu maatte lakke mod Enden af hele den Tankegang og det Regimente, man nu er inde paa. Jeg har dog endnu ikke opgivet Haabet om at leve saa længe, at jeg kunde se en anden Mand og Tankegang gøre sig gældende end den, vi nu have hørt af det ærede 9de kongevalgte Medlem.

Jeg stemmer derfor som det 4de Medlem for 7de Kredts (Madsen-Mjgald) mod

dette Lovforslags Omgang til 2den Behandling, for det første, fordi jeg ikke vil være med til at godkende denne Fæstning, som er provisorisk tilvejebragt, men ogsaa, fordi jeg mener, at vi saa snart som mulig skulle se at komme bort fra denne Fæstning. Jeg tror, at det ikke vil være saa vanskeligt at faa de Mand, som ikke ere hildede i militære Ideer, som ikke ere militært opdragne, for hvem det ikke er Livsstilling og Livsmaal at beskæftige sig med militære Sager, saaledes som det er for mange af de ærede Talere, vi have hørt her i Aften — jeg tror ikke det vil være vanskeligt at faa Folk, der sundt og fornuftigt se paa dette Lands økonomiske Stilling, til at erkende, at det ikke er ved at overanstrenges os paa Militærvæsenets Omraade, at det ikke er ved at give 20—25 Millioner Kr. ordinært og ekstraordinært ud til Hær og Flaade, at vi skulle arbejde Folket frem. Det er ad ganske andre Veje, vi skulle gaa, og der er der Være og Berømmelse nok at vinde for dette lille Folk, naar vi blot ikke gaa hen og ødelægge vore Kræfter paa for os ganske umulige Omraader.

Th. Nielsen: Jeg skal ikke følge den sidste ærede Taler paa den Boesiens Vej, som han var inde paa; i saa Henseende har han langt mere Erfaring end jeg. Det meste af, hvad han fremsørte, var, forekommer det mig, kun mere eller mindre almindelige Talemaader. Men hvad jeg saabede deri, var praktiske Forslag. Disse almindelige Talemaader, som kunne lyde kønt nok, kan man jo let blive enig om, og mange af disse almindelige Talemaader kan jeg ogsaa sige ja til; men jeg vil gøre den ærede Taler opmærksom paa, at vi staa med Hærloven af 6te Juli 1867 og en Tillægslov af 25de Juli 1880 og disse Hærlove kræve i det hele taget op mod 20 Millioner Kr. til vort Forsvar. Vil den ærede Taler ikke hellere komme med praktiske Forslag og vel at mærke Forslag, som han kan gennemføre, for at vi kunne blive af med alt dette? det var jo navnlig den Tanke, det ærede Medlem gik ud fra. Det forekommer mig rigtig nok at være for meget at give en Snes Millioner ud aarlig, som ere spildte, ja mere end spildte, som den ærede Taler sagde; jeg kunde i alt Fald ikke opfatte ham anderledes.